

РЕШЕНИЕ

№ 3715

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20221110204800 по описа за 2022 година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба вх. № РД -1040 от 21.03.2022г. по описа на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) от „К. Л.“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „М. к.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от Л. л. П. срещу Наказателно постановление N 38-30 от 28.02.2022г., издадено от председател на ДАНС, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закон за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), имуществена санкция в размер на 5000 за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от ЗИМП.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен се представлява от юрк.В. с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения последният от името на доверителя си иска отмяна на НП, като незаконосъобразно и неправилно. Сочи се, че разпоредбата на чл. 10, т. 4 от ЗМИП изрично е посочено, че комплексната проверка на клиентите включва изясняване на произхода на средствата в предвидените в закона случаи. От изложеното се прави извод, че дружеството не е било длъжно да прави проверка за произход на средствата.

На следващо място се сочи, че е нарушено правото на защита на дружеството, тъй като неговият законен представител не владее български език и не е бил запознат със съдържанието на документите, съставени в хода на административното производство.

В съдебно заседание административнонаказващият, редовно уведомен не се явява. Представява се от юрисконсулт П. с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения, последната от името на доверителя си изразява мнение за неоснователност на жалбата. Сочи, че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова, следва да бъде потвърдено.

Иска присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на „К. Л.“ АД с ЕИК *** срещу Наказателно постановление постановление N 38-30 от 28.02.2022г., издадено от председател на ДАНС, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба поради, което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

„К. Л.“ АД с ЕИК *** е финансова институция по смисъла на Закон за кредитните институции и като такава е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 3 от ЗМИП.

На 06.07.2021г. директорът на САД "Финансово разузнаване" при ДАНС издал Заповед № ФР-9-82/06.07.2021г. за извършване на проверка за спазване на ЗМИП и ППЗМИП от дружеството-жалбоподател в периода от 01.08.2020г. до 30.06.2021г.

За целта на проверката били изискани и проверени документи и така било установено, че на 28.10.2020г. в гр. София между „К. Л.“ АД в качеството му на цедент и С. С. В. в качеството на цесионер, посредством елеронна платформа с адрес www.klearlending.com е подписан Рамков договор за прехвърляне на вземания #29332.

В изпълнение на този договор на 06.11.2020г. и 19.04.2020г. по сметка на „К. Л.“ АД с ЕИК ***, постъпили на два пъти, суми в размер на по 1000 лева от С. В..

При проверката на предоставените от жалбоподателя документи се установило още, че последният не е провел процедура по изясняване на произхода на средствата.

При така установеното на 30.11.2021г. св. Г. М. – експерт в сектор "Оценка на риска на задължените лица" в отдел "Контрол върху задължените лица", САД "Финансово разузнаване" в ДАНС в кръга на правомощията си по чл. 123, ал. 1, изр. 1 ЗМИП и Заповед рег. № 3-1355/11.08.2021 г. на Председателя на ДАНС, съставила срещу „К. Л.“ АД с ЕИК *** АУАН № ФР-10-7669 от 30.11.2021г. за нарушение по чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП.

Актът бил съставен в присъствието на управителя на „К. Л.“ АД с ЕИК *** и двама свидетели и бил връчен на първия срещу подпис.

В законоустановения срок по преписката постъпило възражение по акта.

Въз основа на посочения АУАН и като намерил възраженията за неоснователни, Председателя на ДАНС издал Наказателно постановление N 38-30 от 28.02.2022г., с което на жалбоподателя е наложена на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, имуществена санкция в размер на 5000 за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от

ЗИМП

Спазени са процесуалните срокове по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН, както и специфичните изисквания за участие на нарушителя и свидетели при съставяне на АУАН, като изрично е отбелязано качеството на същите.

На следващо място нито при съставянето на АУАН, нито на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила свързани с тяхното съдържание и реквизити. И в двата процесуални документа са посочени датата и мястото на сключване на сделката, във връзка, с която е възникнало задължение за извършване на комплексна проверка на клиента, а именно при сключването на договора на 28.10.2020 г. в гр. София, поради което не може да се твърди, че е налице празнота или неяснота, относно времето или мястото на извършване на деянието, предвид, което не е налице нарушение на чл. 42, т. 3 или чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗАНН.

Съдът намира, че наказателното постановление отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като дава пълно, ясно и конкретно описание на нарушението, достатъчно за осигуряване правото на защита на санкционирания субект, като е посочена и нарушената законова разпоредба.

В наказателното постановление са обсъдени депозираните възражения срещу АУАН, като са изложени аргументи за тяхната неоснователност.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е нарушено по съществен начин правото му на защита тъй като документите по АНП не са представени на управителя Л. Л. П., на разбираем за него език.

Видно е, че в АУАН, управителят е правил вписвания собственоръчно, от което следва, че владее български език в достатъчна степен.

Дружеството се е възползвало от правото си на възражения по акта, от което следва, че съдържанието на този документ е било известно на управителния му орган и на последно място е депозирало жалба срещу издаденото наказателно постановление.

От изложеното следва, че правата на обвиненото лице не са нарушени, същото е реализирало защита в максимален обем и в предвидените от закона срокове.

Предвид изложеното, съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените.

Възприетата от актосъставителя фактическа обстановка, отразена и от наказващия орган съответства на установеното от настоящия съдебен състав, при което нарушението също се явява установено по безспорен начин.

Установено е, че „К. Л.“ АД с ЕИК *** е финансова институция по смисъла на Закон за кредитните институции и като такава е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 3 от ЗМИП.

По силата на т. 1 от сключения на 28.10.2020 г. със С. С. В. Рамков договор за прехвърляне на вземания #29332, дружеството-жалбоподател следвало да прехвърля само пълната или съответната част от правото да получава плащания на дължима главница и

лихва (вземане) по потребителски кредит(и), посочени в Приложение 1 към него.

Предвид това и съгласно чл. 4, т. 3 ЗМИП попада в кръга на лицата, за които съществува нормативно задължение, при осъществяване на своята дейност да прилагат мерките против изпиране на пари, сред които съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗМИП се включва и изискването за извършване на комплексна проверка на клиентите.

Основание за приложение на посочената мярка, чието съдържание е дефинирано в чл. 10 ЗМИП, съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП е установяването на делови взаимоотношения. Съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП това е "стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. ".

С оглед конкретиката, като такова следва да се определи и отношението възникнало на 28.10.2020 г. между дружеството-жалбоподател и клиента по посочения Рамков договор за прехвърляне на вземания. Същото попада в рамките на основната дейност на финансовата институция и с оглед естеството на сделката, правата и задълженията на страните по нея не се изчерпват към момента на постигане на съгласието, а се характеризира с определена трайност във времето.

Поради това при сключването на Рамковия договор за жалбоподателя е възникнало задължение да извърши комплексна проверка на С. В., съобразно изискванията на чл. 10 ЗМИП. Същото обаче не е предприело каквито и да е конкретни действия в тази насока, извън вписване на идентификационните данни на своя контрагент в договора, с което не е изпълнило задължението си по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗМИП.

С оглед на това правилно е ангажирана административната отговорност за извършено нарушение в съответствие с нормата на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, която предвижда наказване именно за нарушение на чл. 11, ал. 1 до 3-та от ЗМИП. Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице, не е необходимо обсъждане на субективната страна.

Съгласно посочената разпоредба на юридическите лица, за посоченото нарушение се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лева. Санкцията, наложена на „К. Л.“ АД с ЕИК *** е определена в минимален размер, като предвид правомощията на съда в настоящото производство следва единствено да бъде отбелязано, че същата е законосъобразна.

Предвид всичко, жалбата се явява неоснователна и процесното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като съответно на материалния и процесуалния закон.

Предвид изхода от делото, следва да бъде уважено и направеното на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН искане на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Основанието за това е нормата на чл. 144 АПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК и даденото в тази връзка задължително тълкуване на върховната съдебна инстанция в полза присъждането на

възнаграждение определено според правилата на Наредбата за заплащане на правната помощ, в случай на представителство на административен орган от страна на юрисконсулт. В настоящото производство, АНО- председателя на ДАНС беше представляван от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като е представен списък с разноски за сумата от 150 лева.

Липсва възражение за прекомерност, респективно съдът следва да уважи искането за разноски в претендирания размер, който да бъде присъден в полза на ДАНС, като първостепенен разпоредител с бюджетни средства.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление N 38-30 от 28.02.2022г. , издадено от председател на ДАНС, с което на „К. Л.“ АД с ЕИК ***е наложена на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закон за мерките срещу изпирането на пари, имуществена санкция в размер на 5000 за нарушение на чл. 66, ал. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1, вр. чл. 10, т. 4 от ЗИМП.

ОСЪЖДА „К. Л.“ АД с ЕИК *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ДАНС сумата от 150 лева, съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____